

(Utdrag fra boken Norge på terskelen, Oslo desember 2000

(<http://www.skagestad.info/BokNorgePaaTerskelen2000.pdf>), s.112-113).

Justismord forekommer ikke i Norge; denslags er vel egentlig ulovlig? Heldigvis får vi si, ellers kunne det saktens sett stygt ut, -- iallfall hvis **Murphy's Lov** skulle slumpe å slå til. Tenk bare på hva som ville skje dersom (helt teoretisk, selvsagt) en velmenende polititjenestemann feilaktig fikk for seg at N.N. burde siktes for et straffbart forhold! Straks ville det være igang en prosess som ingen ville føle seg beføyet til å stoppe; en prosess med kafka'ske overtoner, drevet frem av sin egen ubønhørlige dynamikk og ugjennomtrengelige logikk: For det første ville det ikke være særlig hyggelig for politimesteren å overprøve sin underordnede, greiere da å holde fingrene av fatet og la saken gå sin gang. Derneft, når politiet hadde utferdiget siktelsen og sluttført sin presumptive etterforskning, ville det være temmelig ukollegialt -- ja rett og slett usolidarisk -- av påtalemyndigheten å unnlate å reise straffesak mot N.N. (som på dette stadium formodentlig ville være i ferd med å anta en stadig mer skurkaktig fremtoning). Når så saken skulle komme for retten, ville det være trompete, ufølsomt, ja simpelthen umusikalsk av dommeren ikke å ta aktors begjæring til følge, -- etter alt dette fine forarbeidet måtte man jo forutsette at N.N. var skyldig!

Men slikt skjer gudskjelov ikke i rettsstaten Norge. Ialffall ikke så *veldig* ofte. I sin artikkel "Justismord – de klassiske trekk" (kronikk i Aftenposten 4. mars 1998) anslår forsvarsadvokaten *Erling Moss* at det – lavt regnet – avses mellom 25 og 75 feilaktige fengselsdommer hvert år. Litt kjedelig å tenke på, og kanskje ikke av de ting vi bør bry **Verdikommisjonen** med. La oss likevel gå det 21. århundre i møte med et fromt håp om at **Fjellregel nr. 8** vil bli gjort gjeldende også for vårt politi- og rettsvesen.